vniuerſe ptãtes angelice non
ſufficiũt tue celſitudis magni
tudinē ꝯdigne laudare q̃nto
min⁹ hō fragilis .putredo et
vermis. deficit eni incõdigna
laude tua oīs creatura. omnis
orō. oīs lingua ꝛ ſmocinatio
Quid igit: Ceſſabo a laude
qꝛ te digne nequeo laudare.
aut ido tacebo. ꝛ omnino mu
tus ero. qꝛ immũduꝫ ꝛ inſuf-
ficiētē me eſſe cog̃ſco Abſit a
me ingͣtitudo iſta. vt ceſſē lau
dar te quē laudare deberet oīs
creatura. Maxie autē hō rō-
nalis cui tanta bona cõtuliſti

**Laus ſancte trinitatis p-
pter ſeipſam.**

Omie de⁹ omipotēs
eterne. ineffabilis. ſi-
ne fine. ꝛ abſq; initio quē vnũ
in trinitate ꝛ trinũ in vnitate
cõfitemur. te laudo te adoro
te glifico. o btã trinitas ꝓpter
hoc ꝙ in teipo es. qꝛ tu es ſũ-
mũ bonũ de q̃ manãt oia bo-
na. Tu es fons ꝛ origo oīum
bonoꝝ. Tu felix eťnitas. Tu
eterna felicitas. Tu abyſſus
toti⁹ felicitatis. Tu ſol⁹ de⁹
ꝛ dñs. ꝛ nō eſt p̄ter te alius.

**De creatione celi ꝛ terre et
omnium que in eis ſunt.**

Laudo ꝛ glifico te o bea
ta trinitas ꝙ celuꝫ ꝛ ter-
rã ſolē ꝛ lunã ꝛ ſtellas ꝛ oia
q̃ in eis ſunt. tã potēter ex ni-
hilo creaſti. tam ſapienter di-
ſcernēs ꝓpriis figuris ꝛ natu-
ris. tam benigne diſponens
ad vtilitatem ꝛ conſolationeꝫ
hominis anteq̃ creares eum
Laudo ꝛ adoro ꝛ glorifico te
ꝙ etiam ſanctos angelos crea
ſti ad laudandũ ꝛ fruendũ te
eternalr. ꝛ vt nob in h exilio
fideliter aſſiſtãt ꝯſiliis ꝛ auxi
liis oportunis

**De creatione homis ꝛ la-
pſu eius miſerabili.**

Laudo adoro ꝛ glifico
te ꝛ gratias ago tibi ſan
cta trinitas vn⁹ deus q̃ ad de
clarandũ bonitatis tue ineffa
bilē bonitatē. omia ꝓpter ho-
minē creaſti. homieꝫ tñ ꝓpter
te ꝓpriis manib; tuis de limo
terre plaſmaſti ad imagineꝫ
ꝛ ſilitudinē tuã illũ formaſti.
intellectu ꝛ libero arbitrio no-
bilitaſti. Laudo ꝛ glifico te
p maximo illo munere q̃ eum
in paradiſo collocaſti. deliciis
affluentib; vt haberet ſũma
ad fruendũ. inferiora ad regē
dũ. ꝛ cuncta ſiml' poſſideret